

Ἰούνιος

Κυριακή 5η Ἰουνίου 2022

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄
Οἰκομενικῆς Συνόδου.

(Ἰω. 17, 1 – 13).

«πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» (Ἰω. 17, 1).

Μέσα στήν περίοδο τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐλπίδας, μέσα στό διάστημα ἀπό τήν Ἀνάληψη στήν Πεντηκοστή, μέσα στό γνόφο τῆς ἀναχώρησης τοῦ Θεανθρώπου καί στήν ἐλπίδα τῆς ἀναμενόμενης ἀποκάλυψης τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἁγία Ἐκκλησία μᾶς μεταφέρει στό τραγικό βράδυ τῆς ἀγωνίας πρὶν τόν Γολγοθᾶ. Μᾶς βάζει νά ἀκούσουμε τά λόγια τῆς συνομιλίας τοῦ Υἱοῦ μέ τόν Πατέρα. Μᾶς παροτρύνει νά στοχαστοῦμε πάνω στόν ἐπίλογο τοῦ

Ἰησοῦ, διότι αὐτός εἶναι ὁ πρόλογος τῆς δόξας καί τῆς Βασιλείας Του.

Ὁ Κύριος μέ ἀπόλυτη ἐπίγνωση, μέ ἐλεύθερη συγκατάβαση, μέ ἀπέραντη ἀγάπη, μέ ἀπροσμέτρητη ἀρχοντιά ἀνακοινώνει ἐπίσημα στόν Πατέρα Του ὅτι: «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα». Ὁ Δημιουργός τοῦ χρόνου καί τοῦ χώρου, ὁ Παντοκράτορας καί Παντοδύναμος Μεσσίας λαμβάνει ἓνα μόνιο ἀπό τό σύμπαν γιά νά σημαδέψει ὀλόκληρη τήν κτιστή καί ἄκτιση πραγματικότητα. Λαμβάνει μία ὥρα ἀπό τόν ἀπροσμέτρητο χρόνο, γιά νά ἀνοίξει μέσα ἀπό τήν ὥρα αὐτή τήν πύλη τῆς αἰωνιότητος. Κτυπάει μέ τό τόξο τῆς σοφίας Του ἓνα κέντρο, γιά νά χαραῖξει μέ τόν διαβήτη τῆς ἀγάπης Του ἓναν ἀπέραντο κύκλο.

«Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα», λέγει ὁ Ἰησοῦς γιά τήν ἐλεύθερη καί ἐκούσια θυσία Του. Ἦλθε ἡ ὥρα νά παραδώσει τόν ἑαυτό Του στό θάνατο, γιά νά συντρίψει τό θάνατο. Ἦλθε ἡ ὥρα νά χαρίσει ὡς ἀντίτιμο τήν ὑπαρξή Του στόν διάβολο, γιά νά ἐξαγοράσει ὀλόκληρη τήν

ἀνθρωπότητα. Ἦλθε ἡ ὥρα νά ταΐσει μέ τό Αἷμα Του τόν Ἄδη, γιά νά δώσει ζωή στούς νεκρούς καί στούς ζωντανούς. Ἦλθε ἡ ὥρα νά γίνει τό παγκόσμιο θύμα τοῦ κακοῦ, γιά νά καταργήσει τό κακό ὡς δύναμη καί ἐξουσία. Ἦλθε ἡ ὥρα νά φανερώσει πώς μέσα ἀπό τήν ἀδυναμία Του καταντροπιάζεται κάθε ἄλλη δύναμη καί μέσα ἀπό τή θυσία Του δικαιώνεται κάθε ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό Του. Ἦλθε ἡ ὥρα τῆς δόξας Του. Εἶναι ἡ ἀπέραντη δόξα πού ξεκινάει ἀπό τήν ταπείνωση τῶν Παθῶν, κορυφώνεται στόν πόνο τῆς Σταύρωσης, ἐκτοξεύεται στή σιγή τῆς Ταφῆς, δικαιώνεται ἀπόλυτα στή χαρά τῆς Ἀνάστασης καί ἐδραιώνεται ἀμετάκλητα καί παντοτινά στό μεγαλεῖο τῆς Ἀνάληψης. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» τῆς δόξας πού ξεπερνάει τά ὅρια τῆς σκέψης καί τῆς κτίσης. Εἶναι ἡ δόξα τῆς ὄγδοης ἡμέρας, πού δέν μπορεῖ μυαλό νά τή συλλάβει καί γλῶσσα νά τήν ἐκφράσει.

«Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» τῆς ἀγάπης. Ὁ Χριστός ὡς καθάρια ἀγάπη πλησιάζει στήν προ-

σφορά τοῦ ἑαυτοῦ Του γιά τόν ἀγαπημένο Του ἄνθρωπο. Μέσ' ἀπό τό Πάθος πού ἔρχεται βρίσκει τόν τρόπο νά χαρίσει τό Σῶμα καί τό Αἷμα Του στόν κάθε πεινασμένο καί διψασμένο γιά σωτηρία καί θέωση. Στή μήτρα τῆς Παρθένου φόρεσε τήν ἀνθρώπινη σάρκα. Στό ἱκρίωμα τοῦ Γολγοθᾶ ἐνώνει τή Σάρκα Του μέ τή σάρκα κάθε πιστοῦ. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» νά δοξάσει μέ τή θυσία Του τή φύση πού ἀναγέννησε μέ τήν ἐνανθρώπησή Του. Ὅταν ἦρθε στόν κόσμο, ἔλαβε τόν ἄνθρωπο. Τώρα ἔρχεται ἡ στιγμή νά χαρίσει στόν ἄνθρωπο. Χαρίζει στόν ἄνθρωπο τόν ἴδιο τόν ἑαυτό Του. Ἔρχεται, λοιπόν, ἡ ὥρα νά διδάξει μέ τή θυσία Του πώς ἡ ἀγάπη εἶναι προσφορά. Μόνον ὅποιος μπορεῖ νά χαρίσει τήν ὑπαρξή του ὀλόκληρη ἀγαπάει.

«Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» καί γιά μᾶς πού ἀκοῦμε σήμερα τήν προσευχή τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τόν Πατέρα Του καί τιμᾶμε τούς 318 θεοφόρους πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἶναι ἡ ὥρα νά καταλάβουμε πώς πι-

στεύουμε σ' έναν Θεό πού μᾶς δοξάζει μέσ' ἀπό τή θυσία Του. Αυτό δίδαξαν οἱ ἅγιοι Πατέρες. Νά καταλάβουμε πώς ἐμπιστευόμαστε έναν Θεό πού μᾶς ἀγαπάει πρακτικά. Νά καταλάβουμε πώς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ζωή μας καί ἡ σωτηρία μας, διότι εἶναι τό μέσον νά ἐνωθοῦμε μαζί Του. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» νά καταλάβουμε πώς ὁ δρόμος τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας γιά τούς ἄλλους εἶναι ὁ μόνος πού θά μᾶς δοξάσει. Ἄρχοντας ἀληθινός καί ἀνώτερος ἄνθρωπος εἶναι αὐτός πού χαρίζει καί ὄχι αὐτός πού ἀρπάζει. Ἀποκτοῦμε πραγματική ποιότητα ἀπό αὐτά πού δίνουμε καί ὄχι ἀπό αὐτά πού κατέχουμε. Ἡ ἀληθινή δύναμη βρίσκεται στό νά ἔχει κάποιος τό κουράγιο νά στερηθεῖ. Ἐάν βρίσκει τρόπους μόνο νά πάρει, δείχνει πώς ὑποφέρει ἀπό ἀνασφάλεια καί ἀδυναμία, διότι δέν στηρίζεται στήν προσωπικότητά του ἀλλά στά πράγματά του. Οἱ ἅγιοι Πατέρες εἶναι τά πρότυπά μας, διότι ἦταν οἱ ἄνθρωποι τῆς προσφορᾶς.

«Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα», λέγει σήμερα ὁ Κύριος. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» τοῦ Θεοῦ. «Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα» καί τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Γιά τόν Χριστό ἦλθε ἡ ὥρα τῆς δόξας Του μέσ' ἀπό τή θυσία Του. Γιά τόν ἄνθρωπο ἦλθε ἡ ὥρα τῆς ἐπίγνωσης, τῆς αὐτοεξέτασης καί τῶν μεγάλων ἀποφάσεων. Κάθε φορά πού βρισκόμαστε μπροστά στόν πόνο καί στήν ἀνάγκη τοῦ διπλανοῦ μας, ἄς ξέρουμε πώς ἔρχεται ἡ δική μας ὥρα νά δοξασθοῦμε μέσ' ἀπό τή θυσία μας ἢ νά ἐξευτελιστοῦμε μέσ' ἀπό τήν ἀδιαφορία καί τόν ἐγωισμό. Ἄν θέλουμε νά μιμηθοῦμε τόν Χριστό, θά δεχθοῦμε τόν προσωπικό μας Γολγοθᾶ μέ φρόνημα ἀναστάσιμο καί εὐχαριστιακό. Θά κουραστοῦμε, θά πονέσουμε, θά ματώσουμε, γιά νά δώσουμε ἀγάπη, ἐλπίδα, χαρά, τά ὅποια, ὅσο τά δίνουμε, τόσο θά τά ἀπολαμβάνουμε γιά πάντα. Ἀμήν.